

Prop. 5 S

(2011–2012)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til inngåelse av avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 28. oktober 2011,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

En avtale mellom Norge og Sverige om et felles marked for elsertifikater ble undertegnet i Stockholm 29. juni 2011. Avtalen har til formål å sikre utbygging av ny fornybar kraftproduksjon fram til 2020, i et langsiktig og tett samarbeid mellom Norge og Sverige, gjennom et felles marked for elsertifikater. På norsk side utgjør det felles markedet et nytt tiltak, mens det på svensk side innebærer en utvidelse av elsertifikatordningen som har eksistert siden 2003.

Det felles systemet er planlagt å ha oppstart 1. januar 2012 og varighet fram til april 2036. Partenes felles mål er å utløse 26,4 TWh ny elproduksjon basert på fornybare energikilder i Norge og Sverige i 2020. Avtalen fastsetter hvordan en rekke elementer i dette samarbeidet skal håndteres.

Avtalens ikrafttredelse forutsetter at EØS-komiteen har besluttet å innlemme Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF om å fremme bruken av fornybar energi og om endring og senere oppheving av direktiv 2001/77/EF og

2003/30/EF (fornybardirektivet) i EØS avtalen. Avtalen forutsetter at EØS-komiteens beslutning trer i kraft innen 1. juni 2012. Det felles elsertifikatmarkedet vil regnes med for hver av partenes måloppnåelse etter direktivet. Samtidig med denne proposisjonen fremmes også Prop. 4 S (2011–2012) Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/28/EF om å fremme bruken av energi fra fornybare kilder (fornybardirektivet).

Avtalen blir ansett å være en sak av særlig viktighet og Stortingets samtykke til inngåelse er nødvendig, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

Avtalen i norsk originaltekst følger som trykket vedlegg til proposisjonen.

2 Forhandlingene

Avtalen ble fremforhandlet våren 2011. For å sikre forutberegnelighet for statene og aktørene i markedet har det vært ønskelig å fastlegge rammene for samarbeidet i en folkerettslig bindende avtale.

Fra norsk side har det vært viktig å avtalefeste blant annet partenes forpliktelser, tilrettelegging av markedet, regulering av eventuell tilleggsstøtte, hvilke institusjoner som skal bestå mellom partene, forholdet til tredjeparter, måloppnåelse under fornybardirektivet, opphør av samarbeidet, endringer i avtalen og tvisteløsning. Forhandlingene ble ledet av Olje- og energidepartementet. I tillegg deltok representanter fra Finansdepartementet og Utenriksdepartementet.

3 Generelt om avtalen

Avtalen innebærer at statene skal tilstrebe at det for perioden fra 1. januar 2012 til 31. desember 2035 blir annullert elsertifikater tilsvarende 198 TWh hos hver part fra anlegg som blir godkjent etter avtalens ikrafttredelse. Det felles elsertifikatmarkedet innebærer at elsertifikater utstedt i det ene landet kan benyttes til oppfylling av elsertifikatplikten i det andre landet.

I forbindelse med fornybardirektivet skal partene som hovedregel tilregnes halvparten hver av den fornybare energiproduksjonen. Dersom en part tildeler elsertifikater til produksjon uten at dette gir uttelling under fornybardirektivet, for eksempel ved torvbasert elektrisitetsproduksjon, skal dette komme til fratrekk i partens rapportering.

Hver part kan bestemme om anlegg som kommer i drift etter 2020 skal innlemmes i ordningen, forutsatt at det ikke gis elsertifikater senere enn for utløpet av år 2035. En part kan fastsette at elsertifikatmarkedet skal kunne støtte torvbasert elektrisitetsproduksjon.

Grunnprinsippet skal være at elsertifikater skal utgjøre tilstrekkelig støtte for å drive fram investeringer i anlegg for fornybar energiproduksjon og anlegg bør derfor ikke få støtte i tillegg til elsertifikatene. Avtalen begrenser av den grunn statenes muligheter til å gi annen støtte i kombinasjon med elsertifikatene.

Etter avtalen fastsetter partene selv hvem som er elsertifikatpliktige og hvilket elektrisitetsforbruk som skal inngå i fastsettelsen av elsertifikatkvotene for de enkelte årene. Hver part har rett og plikt til å gjøre nødvendige justeringer eller endringer i nasjonale regler om elsertifikatplikten slik at forpliktelsen etter avtalen nås.

Hvis en elsertifikatpliktig aktør ikke annullerer et tilstrekkelig antall elsertifikater, skal det pålegges et gebyr, som partene etter avtalen skal bestrebe seg på blir basert på en lik struktur.

Avtalen pålegger partene å opprette registre for elsertifikatene og å føre tilsyn med elsertifikatmarkedet. Partenes energimyndigheter skal samordne offentliggjøring av informasjon til markedet. Avtalen har bestemmelser om samarbeid på departementsnivå i et råd, og mellom energimyndighetene i en komité.

4 Nærmere om de enkelte bestemmelsene i avtalen

Fortalen viser til den politiske bakgrunnen for samarbeidet og omtaler noen sentrale hensyn i forbindelse med et felles elsertifikatmarked. Blant annet fremhever partene at allmenne interesser og natur- og miljøforhold skal ivaretas gjennom tilatelsene til de enkelte utbyggingene. Det er også vist til behovet for overføringsforbindelser for å sikre at elsertifikatmarkedet bidrar til forsynings-sikkerhet og at partene er åpne for at systemet senere skal kunne utvides til flere stater.

Artikkel 1 definerer begrepene elsertifikat, fornybardirektivet, kontrollstasjon og annullering.

Artikkel 2 fastsetter partenes mål og forpliktelser. Den enkelte part skal tilstrebe at det blir annullert 198 TWh elsertifikater for perioden 2012 til 2035. Hvis en av partene ønsker å sette et nytt mål etter 2020, må den annen part konsulteres og den nye målsettingen må ikke gi urimelige konsekvenser for den annen part.

Artikkel 3 fastsetter at partene oppretter et felles marked hvor elsertifikater utstedt hos den ene part skal kunne brukes til oppfyllelse av elsertifikatplikten hos den andre parten.

Artikkel 4 fastsetter hvem som er elsertifikatberettigede, og at anleggene skal godkjennes slik at innehaveren gis rett til elsertifikater. Kriteriene for rett til elsertifikater bygger på prinsippet om teknologinøytralitet. Utgangspunktet skal være fornybardirektivets definisjoner av fornybare energikilder. Det utstedes elsertifikater for nye anlegg i det felles markedet, ved økt produksjon i forbindelse med opprusting og utvidelser, samt anlegg som inngår i den svenske eksisterende ordningen eller den norske overgangsordningen. Sistnevnte innebærer at anlegg med byggestart etter 7. september 2009 og vannkraftanlegg inntil 1 MW med byggestart etter 1. januar 2004 kvalifiserer for elsertifikater. Eksisterende regler for tildeling av elsertifikater utover dette skal praktiseres strengt. Dersom en part ønsker å vedta nye regler om utstedelse av elsertifikater ved opprusting og utvidelse av eksisterende produksjonsanlegg, eller for eksisterende anlegg, skal den andre

parten informeres i forkant. Denne kan kreve at endringen ikke settes i verk før drøftelser er gjennomført og partene har funnet en akseptabel løsning.

Artikkel 5 setter begrensninger på partenes mulighet til å kombinere elsertifikatene med annen støtte. Grunnprinsippet er at elsertifikatmarkedet skal være tilstrekkelig støtte til fornybar elproduksjon. Anlegg bør derfor ikke få støtte i tillegg til elsertifikater. Eksisterende ordninger skal imidlertid kunne videreføres i kombinasjon med elsertifikatene, men må meldes fra til den annen part senest seks måneder etter avtalens ikrafttredelse. Eventuell fremtidig støtte kan besluttes av en part etter samråd med den annen, hvor blant annet konsekvensene av støtten skal drøftes med sikte på å oppnå en gjensidig akseptabel løsning. Dette berører ikke eventuell støtte på skatteområdet, men en part skal utlevere informasjon på forespørsel og bør ta behørig hensyn til den annen parts interesser.

Artikkel 6 regulerer partenes utforming av elsertifikatplikten. Partene bestemmer selv hvem som skal være elsertifikatpliktige og hvilket elektrisitetsforbruk som skal inngå i fastsettelsen av elsertifikatkvoter. Artikkelen har bestemmelser om annullering av elsertifikater, gebyr for manglende annullering, samt partenes rett og plikt til justeringer i kvotene fram mot 2035.

Artikkel 7 inneholder krav til elsertifikatregistrene i begge stater, bruk av nøyaktige måledata som grunnlag for å tildele elsertifikater, utpeking av en myndighet for forvaltning og tilsyn og samordnet offentliggjøring av informasjon til det felles markedet mv.

Artikkel 8 omhandler tidspunkter for og innhold av kontrollstasjoner hvor partene med jevne mellomrom skal møtes for å gjennomføre felles utredninger og drøftelser om blant annet behov for endringer eller justeringer i regelverket om elsertifikater.

Artikkel 9 regulerer informasjonsutveksling mellom partene. Partene skal orientere hverandre gjennom rådet om endringer i generelle rammebetingelser som vesentlig kan påvirke konkurranseforholdet i elsertifikatmarkedet. Partene skal etablere en felles kommunikasjonsstrategi og sikre at markedssensitiv informasjon offentliggjøres i samsvar med den felles strategien.

Artikkel 10 krever at partene oppretter hvert sitt kontaktpunkt.

Artikkel 11 oppretter et råd bestående av partenes representanter på departementsnivå. Rådet skal arbeide for at det felles elsertifikatsystemet fungerer og utvikles i samsvar med avtalen. Rådet

skal fastsette tidspunktene for kontrollstasjoner og vedtekter for samarbeidet mellom partenes energimyndigheter i komiteen.

Artikkel 12 oppretter en komité med representanter for hver av partenes energimyndigheter. I komiteen skal energimyndighetene drøfte og informere hverandre om utforming og praktisering av blant annet reglene for elsertifikater ved opprusting og utvidelser.

Artikkel 13 regulerer forholdet til tredjeparter. Innlemmelse av tredjeland i det felles markedet krever at partene er enige. Dersom en av partene ønsker å gjøre bruk av muligheten i fornybardirektivet om felles prosjekter med andre stater, skal den annen part informeres. Denne kan kreve forutgående drøftelser for å oppnå en gjensidig akseptabel løsning.

Artikkel 14 regulerer notifikasjon etter fornybardirektivet.

Artikkel 15 slår fast at avtalen opphører å gjelde 1. april 2036. Bestemmelsen regulerer avtaleendringer og muligheten for opphør av avtalen før dette tidspunktet. Hvis en part ønsker å si opp avtalen før det fastsatte opphørstidspunktet skal det innledes forhandlinger.

Artikkel 16 har regler om bindende tvisteløsning ved voldgift.

Artikkel 17 regulerer ikrafttredelse og virkeområde. En forutsetning for at avtalen trer i kraft er at EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av fornybardirektivet har trådt i kraft i EØS. Hvis dette ikke skjer, vil avtalen tre i kraft før den første dagen i den andre måneden etter at begge partene har notifisert at forvaltningsrettslige krav er oppfylt, og senest hvis EØS-komiteens beslutning er trådt i kraft innen 1. juni 2012. Ved ikrafttredelse etter 1. januar 2012 skal hver av partenes mål og forpliktelse justeres.

5 Gjennomføring i norsk rett

Regjeringen vil i medhold av lov om elsertifikater av 24. juni 2011 nr. 39 fastsette nærmere forskrifter til gjennomføring av avtalen. Forskriftene vil omfatte utfyllende regler om blant annet godkjenning av produksjonsanlegg, krav knyttet til måling og rapportering av elektrisk energi i forbindelse med elsertifikatene, beregningsrelevant mengde elektrisk energi, oppfyllelse av elsertifikatplikten, elsertifikatregisteret, omsetning av elsertifikater, annullering av elsertifikater, kontroll, gebyrer mv. Det tas sikte på vedtagelse av forskriftene i løpet av høsten 2011. Det vil ikke være behov for ytterligere lovvedtak for gjennomføring av avtalen.

Samtykke til inngåelse av avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Avtalen vil ha administrative konsekvenser gjennom at partene samarbeider på departementsnivå og mellom energimyndighetene, og ved den praktiske gjennomføringen av markedet og informasjonsutveksling.

Ordningen skal finansieres ved at hver av partene i sin lovgivning pålegger elsertifikatpliktige aktører å inneha et visst antall elsertifikater for annullering hvert år. Etter avtalen bestemmer den enkelte stat selv hvilke aktører plikten skal omfatte og hvilket elektrisitetsforbruk som skal inngå i fastsettelsen av årlige elsertifikatkvoter. Pålegget om å inneha elsertifikater gir de elsertifikatberettigede produsenter inntekt fra salg av elsertifikater.

Avtalen innebærer at statene skal tilstrebe at det fra 1. januar 2012 til 31. desember 2035 annulleres elsertifikataer tilsvarende 198 TWh hos hver. Partene har rett og plikt til å gjøre nødvendige justeringer i fastsettelsen av de årlige elsertifikatkvotene for å sikre at målet nås.

Kostnadene for elsertifikatpliktige vil være et resultat av nasjonal lovgivning om elsertifikater. Etter lov av 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater vil forbruk som inngår i beregningsrelevant mengde elektrisk energi pålegges elsertifikatplikt. Basert på tall fra Statistisk Sentralbyrå har Norges vassdrags- og energidirektorat anslått samlet elektrisitetsforbruk (2008) til 116,6 TWh, elavgiftspliktig forbruk i størrelsesorden 73 TWh. Kostnadene ved elsertifikater fremkommer når elsertifikatkvoten blir multiplisert med elsertifikatprisen. Gjennomsnittsprisen i det svenske markedet for elsertifikater i 2010 har vært om lag SEK 29 øre/kWh i følge Svenska Kraftnät.

Ordningen med investeringsstøtte til vindkraft blir ved innføring av elsertifikatmarkedet avvirket,

jf. Prop. 101 L (2010–2011) Lov om elsertifikater. Slik det fremgår av Prop. 1 S (2011–2012) for Olje- og energidepartementet legger Regjeringen opp til å trekke ut midler fra Energifondet som reflekterer satsingen på vindkraft de seneste årene. Regjeringen vil komme tilbake til de bevilgningsmessige konsekvensene av innføringen av elsertifikater senest i revidert nasjonalbudsjett for 2012.

I Prop. 101 L (2010–2011) Lov om elsertifikater er økonomiske og administrative konsekvenser av ordningen nærmere omtalt på side 43–44.

7 Vurdering og tilråding

Et felles elsertifikatmarked vil bidra til økt produksjon av fornybar energi og bruk av de samlede ressursene hos begge statene.

For å oppnå et langsiktig og forutsigbart samarbeid er det ønskelig å regulere markedet i en folkerettslig bindende avtale som også etablerer samarbeidsmekanismer mellom partene.

Avtalen balanserer mellom hensynet til nasjonal handlefrihet i utformingen av et elsertifikatmarked, og behovet partene og markedsaktørene har for å sikre at ikke fremtidig ensidig myndighetsutøvelse hos en av statene kan skade det felles markedet.

Olje- og energidepartementet tilrår at Stortinget gir samtykke til inngåelse av avtalen med Sverige. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon om samtykke til inngåelse av avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011.

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til inngåelse av avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011 i samsvarende med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til inngåelse av avtale mellom
Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering
om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011**

I

Stortinget samtykker i inngåelse av avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011.

Vedlegg 1

Avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater

Fortale

I etterkant av forståelsen av 27. juni 2008 om utviklingen av et marked for elsertifikater, overenskomsten mellom den norske olje- og energiministeren og den svenske næringsministeren av 7. september 2009 om prinsippene for videre utvikling av et felles marked for elsertifikater og protokollen av 8. desember 2010 om arbeidet høsten 2009 til desember 2010, inngås denne avtalen mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering, heretter kalt "partene".

Partene

HAR DEN OPPFATNING at et felles elsertifikatmarked vil gi fordeler for begge parter i arbeidet med å fremme fornybar elektrisitetsproduksjon,

ER BESTEMT PÅ å finne løsninger som gjør at Norges inntreden ikke skaper usikkerhet for det etablerte svenske elsertifikatmarkedet,

ERKJENNER at rammene for ordningen må gjennomføres i nasjonal lovgivning hos hver av partene og at dette vil bidra til å skape langsiktighet og tiltro til systemet,

ANSER elsertifikatordningen som en av flere faktorer som påvirker utbyggingsbeslutninger og at øvrige rammevilkår er viktige for at elsertifikatmarkedet vil virke på en god måte og ut fra markedsbaserte prinsipper,

FRAMHEVER at hensynet til andre allmenne interesser og natur- og miljøforhold skal ivaretas gjennom tillatelsene til de enkelte utbyggingene,

TAR HENSYN TIL at en utvidelse av markedet ikke må forstyrre det eksisterende elsertifikatmarkedet mer enn nødvendig og at hensynet til forsyningssikkerhet skal være en viktig faktor i vurderinger av utvidelse,

VISER TIL at et velfungerende overføringsnett er nødvendig for at et felles elsertifikatsystem skal bidra til økt forsyningssikkerhet i det nordiske markedet og til beslutninger på de nordiske ener-

giministtermøtene i Umeå 2008 og København 2010 der det fremgår enighet om å arbeide for en fortsatt utbygging av nordiske strategiske overføringsforbindelser for elektrisk kraft,

ER OPPTATT AV at vilkårene for aktører som ønsker å etablere ny elsertifikatberettiget produksjon ikke skal diskriminere på grunnlag av nasjonalitet, med forbehold for nasjonale regler om eierskap til naturressursene,

ØNSKER å etablere et felles system for å fremme fornybar elproduksjon gjennom et felles marked for handel med elsertifikater,

ER ÅPNE FOR at elsertifikatmarkedet senere skal kunne utvides til flere stater,

SER BEHOV FOR å regulere mål og forpliktelse, utstedelse av elsertifikater, tilleggstøtte, utforming av elsertifikatplikten, utveksling av informasjon knyttet til elsertifikatordningen, samarbeid om forvaltning og utvikling av systemet, koordinering av informasjon som gis til markedet, bruk av kontrollstasjoner for å drøfte og enes om vesentlige endringer i regelverket for elsertifikater, samt opprettelsen av felles institusjoner som tildeles oppgaver i forbindelse med gjennomføring og videreutvikling av samarbeidet og

ER BLITT ENIGE OM FØLGENDE:

Dell:

Innledende bestemmelser**Artikkel 1****Definisjoner**

1. I denne avtale menes med
 - a) *elsertifikat*: et bevis utstedt hos en part for at det er produsert en megawatttime elektrisk energi i henhold til nasjonale bestemmelser i samsvar med denne avtale
 - b) *fornybardirektivet*: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF om å fremme bruken av fornybar energi og om endring og

senere oppheving av direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, slik det fremgår av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen

- c) *kontrollstasjon*: gjennomføring av felles utredninger og drøftelser mellom partene om blant annet behov for endringer eller justeringer i regelverket om elsertifikater
- d) *annullering*: sletting av elsertifikater for oppfyllelse av elsertifikatplikt etter artikkel 6 i denne avtale

Artikkel 2

Mål og forpliktelse

1. Samlet mål for ny fornybar elektrisitetsproduksjon i det felles elsertifikatmarkedet er 26,4 TWh i år 2020.
2. Partene skal tilstrebe å annullere elsertifikater tilsvarende 13,2 TWh hver for år 2020. Partene skal tilstrebe at det for perioden fra og med 1. januar 2012 til og med 31. desember 2035 blir annullert elsertifikater tilsvarende 198 TWh hos hver av partene fra anlegg som blir godkjent i henhold til artikkel 4 etter avtalens ikrafttredelse.
3. Om noen av partene ønsker å endre målet og forpliktelsen etter nr. 1 og 2 skal dette skje etter enighet mellom partene og fortrinnsvis ved en kontrollstasjon i henhold til artikkel 8 nr. 1.
4. Om noen av partene ønsker å innføre nytt mål for økning av den fornybare elproduksjonen etter 2020 innenfor det felles elsertifikatmarkedet, skal parten konsultere den annen part, hvor blant annet virkninger for markedsaktører og kvotefastsettelse skal vurderes. Parten kan deretter treffe beslutning om innføring av nytt mål forutsatt at endringen ikke gir urimelige konsekvenser for den annen part.

Artikkel 3

Felles elsertifikatmarked

1. Partene oppretter et felles elsertifikatmarked fra og med avtalens ikrafttredelse. Det felles markedet innebærer at hver av partene skal sikre at elsertifikater utstedt i det ene landet skal kunne brukes til å oppfylle elsertifikatplikten i det andre landet.
2. Elsertifikater utstedt i Sverige før ikrafttredelsen av denne avtale skal kunne brukes til å oppfylle elsertifikatplikten i begge landene etter ikrafttredelsen av denne avtale. Dette gjelder tilsvarende for anlegg i den norske overgangs-

ordningen som mottar elsertifikater etter ikrafttredelsen av denne avtale. Elsertifikater for anlegg som godkjennes etter 2020 skal kunne omsettes på det felles markedet, ved at de skal kunne benyttes til oppfyllelse av elsertifikatplikten i begge land fram til 31. desember 2035.

3. I samsvar med denne avtale skal hver av partene fastsette nasjonale bestemmelser om blant annet:
 - a) utstedelse av elsertifikater for elsertifikatberettiget produksjon som finner sted fra og med avtalens ikrafttredelse til og med 31. desember 2035,
 - b) elsertifikatplikt som oppfylles gjennom annullering av elsertifikater med siste annullering på fastsatt annulleringsdato i 2036.

Del II:

Tilrettelegging for et felles elsertifikatmarked

Artikkel 4

Elsertifikatberettigede

1. Kriteriene for rett til elsertifikater bygger på prinsippet om teknologinøytralitet. Elsertifikater skal tildeles for produksjon av elektrisitet basert på fornybare energikilder og utgangspunktet for definisjonen av fornybare energikilder skal være den som finnes i fornybardirektivet. Innehaveren av et godkjent anlegg får utstedt ett elsertifikat per megawattime produsert elektrisitet.
2. En part kan likevel bestemme at det kan utstedes elsertifikater for produksjon av elektrisk energi basert på torv i anlegg hjemmehørende hos parten, som skal kunne omsettes i det felles elsertifikatmarkedet.
3. Anlegg må være godkjent i det enkelte land før elsertifikater kan tildeles til innehaveren. Hver part står fritt til å fastsette at anlegg kan godkjennes etter 31. desember 2020.
4. Innehaver av anlegg som produserer elektrisitet basert på fornybare energikilder, som blir satt i drift etter oppstart av det felles elsertifikatmarkedet, skal ha rett å få tildelt elsertifikater i 15 år, dog ikke senere enn for år 2035.
5. Innehaver av anlegg som produserer elektrisitet basert på fornybare energikilder, skal ha rett til å få tildelt elsertifikater i 15 år, dog ikke senere enn for år 2035, for den økte produksjonen i forbindelse med opprusting og utvidelse av anleggene.

6. Innehaver av anlegg som inngår i Sveriges elsertifikatmarked ved avtalens ikrafttredelse skal ha rett til å få tildelt elsertifikater inntil 15 år fra starten av tildelingsperioden i henhold til de regler som gjelder ved ikrafttredelsen av denne avtale. Anlegg som inngår i Norges overgangsordning, skal ha rett til å få tildelt elsertifikater i inntil 15 år fra starten av tildelingsperioden.
7. Tildeling av elsertifikater skal ikke skje for anlegg utenom de som er nevnt i nr. 4 til 6. Regler om godkjenning av anlegg for tildeling av elsertifikater, som er i kraft hos en part ved avtalens ikrafttredelse, eller vedtas i tilknytning til avtalens ikrafttredelse, kan likevel videreføres, men skal praktiseres strengt.
8. Etter ikrafttredelsen av denne avtale kan hver part kun vedta nye eller endrede kriterier på områdene nevnt i nr. 5 og nr. 7 etter å ha informert kontaktpunktet som nevnt i artikkel 10 om forslaget. Etter å ha mottatt informasjon kan den annen part innen tre måneder notifiere at saken skal drøftes i rådet med det formål å oppnå en gjensidig akseptabel løsning for partene. I slike tilfeller skal endringen ikke iverksettes før drøfting er gjennomført og partene har funnet en akseptabel løsning.
9. Hvis en part mener praktiseringen av reglene som nevnt i nr. 5 og nr. 7 utvikler seg på en uheldig måte, skal spørsmålet drøftes i komiteen etter artikkel 12.

Artikkel 5

Tilleggsstøtte

1. Grunnprinsippet skal være at elsertifikater skal utgjøre tilstrekkelig støtte for å drive fram investeringer i anlegg for fornybar elproduksjon. Anlegg bør derfor ikke få støtte i tillegg til elsertifikater. Støtte fra EU-institusjoner skal likevel kunne kombineres med elsertifikater.
2. Eksisterende ordninger for investerings- eller driftstøtte for elproduksjon i anlegg som mottar elsertifikater og som er i kraft hos en part ved ikrafttredelsen av denne avtale, skal kunne fortsette å gjelde. Partene må innen seks måneder fra ikrafttredelsen av denne avtale informere kontaktpunktet hos den annen part om hvilke støtteordninger som kommer til å fortsette og som er notifisert eller meldt etter EØS-avtalens eller EU-rettens regler om statsstøtte.
3. Eventuell framtidig investerings- eller driftstøtte for elproduksjon i anlegg som tildeles elsertifikater skal kunne besluttes av hver part

etter samråd. Ved samråd skal blant annet konsekvensene av støtten diskuteres med sikte på å oppnå en gjensidig akseptabel løsning mellom partene. Ønsker partene på egen hånd å støtte en viss teknologi, bør denne teknologien ikke omfattes også av elsertifikatsystemet.

4. Bestemmelsene i denne artikkel skal likevel ikke anvendes på eksisterende eller eventuell framtidig investerings- eller driftsstøtte som partene gir innenfor skattesystemet. Om en part ber om å få informasjon om slik støtte innenfor skattesystemet skal den andre parten fremskaffe denne informasjonen. En part bør ta behørig hensyn til den annen parts interesser og bør, for så vidt gjelder eventuell fremtidig investerings- eller driftsstøtte, ikke fravike utgangspunktet i nr. 1 på en måte som i vesentlig grad endrer konkurransevilkårene for elsertifikatberettiget produksjon i de to landene.

Artikkel 6

Elsertifikatplikt og fastsettelse av kvoter

1. Hver av partene bestemmer selv hvem som er elsertifikatpliktige og hvilket elektrisitetsforbruk som skal inngå i fastsettelsen av kvotene. Kvotene for de enkelte årene skal fastsettes med utgangspunkt i en lineær opptrapping fram mot 2020.
2. Oppfyllelse av elsertifikatplikt skjer som hovedregel ved annullering av elsertifikater 1. april hvert år. Et utstedt elsertifikat er gyldig fram til det annulleres. Ved manglende annullering av elsertifikater skal partene ilegge de elsertifikatpliktige et gebyr. Hver av partene skal bestrebe seg på en fastsettelse av gebyrene basert på en struktur som er lik i begge land.
3. Hver part skal lovfeste elsertifikatplikt og -kvoter for å oppnå målet og forpliktelsen etter artikkel 2. Justeringer eller endringer i en parts lovgivning om elsertifikatplikt og -kvoter skal fortrinnsvis gjøres ved kontrollstasjoner. Hver part skal fastsette kvotene med sikte på å nå målet og forpliktelsen i artikkel 2, og har rett og plikt til å gjøre nødvendige justeringer i kvotene fram mot 2035 for å oppnå dette, etter konsultasjon med den annen part.

Artikkel 7

Registerføring og tilsyn

1. Hver av partene skal opprette et system for utstedelse, overføring og annullering av elser-

tifikater. Partene skal samordne informasjon som registreres på elsertifikatene.

2. Hver av partene skal utpeke en registeransvarlig som fører et elektronisk register for elsertifikatene. Registrerte skal være tilrettelagt slik at elsertifikater kan utstedes, overføres og annulleres på like vilkår hos begge partene.
3. Hver av partene skal sette krav til nøyaktige måledata som grunnlag for tildeling av elsertifikater.
4. Hver av partene skal utpeke myndigheter som godkjenner anlegg og fører tilsyn med utstedelse av elsertifikater, elsertifikatpliktige aktører og følger utviklingen i markedet.
5. Partene skal i det tilfellet registeransvarlig ikke selv er en offentlig myndighet utpeke en myndighet som fører tilsyn med virksomheten hos registeransvarlig.
6. Offentliggjøring av informasjon til det felles elsertifikatmarkedet skal samordnes av partene.
7. Partenes energimyndigheter skal i en felles rapport minst én gang i året sammenholde statistikk og analyseunderlag om utviklingen av det felles elsertifikatmarkedet. Rapporten skal fremlegges for rådet som nevnes i artikkel 11.

Artikkel 8

Kontrollstasjoner

1. Rådet etter artikkel 11 fastsetter tidspunkter for kontrollstasjoner. Den første kontrollstasjonen skal finne sted senest innen utgangen av 2015. Med mindre rådet fastsetter annet skal kontrollstasjonene deretter finne sted hvert fjerde år.
2. Partenes beslutninger om forhold som berører vesentlige rammebetingelser for elsertifikatmarkedet skal fortrinnsvis gjøres ved kontrollstasjoner.

Artikkel 9

Informasjonsutveksling og kommunikasjon til elsertifikatmarkedet

1. Partene skal orientere rådet ved endringer i generelle rammebetingelser som vesentlig kan påvirke konkurranseforholdet i det felles elsertifikatmarkedet. Dette gjelder særlig:
 - a) endringer i konsesjonspolitikken for anlegg som produserer fornybar elektrisk energi,

- b) prinsippene for fordeling mellom produsent og netteier av kostnadene ved å knytte kraftverk til nettet,
 - c) lovendringer som kan påvirke elsertifikatmarkedet.
2. For øvrig skal partene sikre utveksling av relevant informasjon vedrørende elsertifikatsamarbeidet.
3. Partene skal etablere en felles kommunikasjonsstrategi for tiltak av betydning for aktørene i markedet, for å skape transparens i markedet og likebehandling ved offentliggjøring av markedsrelevant informasjon.
4. Partene skal sikre at markedssensitiv informasjon offentliggjøres som fastsatt i nr 3.

Del III:

Institusjoner

Artikkel 10

Kontaktpunkt

Kontaktpunkt i henhold til artikkel 4 nr. 8, artikkel 5 nr. 2 og artikkel 13 nr. 2 skal være det ansvarlige fagdepartement for elsertifikater hos hver part.

Artikkel 11

Råd

1. Partene skal opprette et råd for å sikre at det felles elsertifikatsystemet fungerer og utvikles i samsvar med denne avtale. Rådet skal bestå av representanter på departementsnivå. Hver part skal ha minst en representant i rådet. Hver part har en stemme hver i rådet og rådet treffer vedtak ved enstemmighet.
2. Rådet skal blant annet tilrettelegge for planlegging og gjennomføring av kontrollstasjoner, ha løpende oppfølging av utviklingen i elsertifikatmarkedet, analysere eventuelle behov for videreutvikling av regelverket for det felles elsertifikatsystemet, utveksle informasjon og utarbeide en felles kommunikasjonsstrategi i samsvar med artikkel 9 og gjøre det mulig å drøfte spørsmål uten at tvisteløsningsmekanismen som nevnt i artikkel 16 anvendes.
3. Rådet skal møtes minst en gang årlig, med mindre rådet selv fastsetter noe annet. Dersom særlige forhold tilsier det skal en part kunne kreve at rådet møtes innen 30 dager. Rådet skal være underlagt ytterligere bestemmelser som de to partene til enhver tid måtte bli enige om. Partene kan i rådet ta opp enhver sak i tilknytning til avtalens gjennomføring og tillempling.

Artikkel 12

Komité

1. Partene skal opprette en komité med representanter for hvert av landenes myndigheter som er utpekt i henhold til denne avtale. I komiteen skal partenes energimyndigheter informere hverandre og drøfte utformningen og praktiseringen av regelverk i henhold til artikkel 4 nr. 9.
2. Rådet fastsetter komiteens vedtekter.
3. Representantene i komiteen skal stille nødvendig underlagsmateriale til rådighet for at komiteen skal kunne utføre sine oppgaver.
4. Uenighet i komiteen skal bringes inn for rådet.
5. Hver av partene skal sikres fullt innsyn i og tilgang til dokumenter hos komiteen.

Del IV:

Sluttbestemmelser

Artikkel 13

Forholdet til tredjeparter

1. Forespørsler fra tredjeland om å delta i elsertifikatmarkedet skal vurderes av partene i fellesskap. Innlemmelse av tredjeland i elsertifikatmarkedet og fastsettelse av vilkårene for dette krever enighet mellom partene.
2. Hvis en av partene ønsker å gjøre bruk av mulighetene i elektrisitetssektoren i henhold til fornybardirektivet artikkel 7 eller 9 om felles prosjekter med andre stater skal den informere kontaktpunktet etter artikkel 10 hos den annen part om planene. Slike felles prosjekter kan finne sted såfremt den annen part ikke innen tre måneder etter mottatt informasjon notifikiserer at drøftinger skal skje i rådet, med sikte på å finne en gjensidig akseptabel løsning for partene. I slike tilfeller skal planene ikke gjennomføres før drøfting er gjennomført og partene har funnet en akseptabel løsning.

Artikkel 14

Notifikasjon i henhold til fornybardirektivet

1. Partene skal utarbeide en felles notifikasjon av elsertifikatmarkedet i henhold til fornybardirektivet.
2. Rapporteringen i henhold til fornybardirektivet skal baseres på at elproduksjonen fra de anlegg som inngår i det felles elsertifikatmarkedet skal fordeles med 50 prosent på hver av partene. Ved rapportering om måloppnåelse i henhold til fornybardirektivet benyttes data

om utstedte elsertifikater i respektive stater for anlegg idriftsatt etter ikrafttreddelsen av denne avtale, fratrasket produksjonsdata fra torvbasert produksjon av elektrisk energi.

3. Dersom det kommer ny torvbasert produksjon av elektrisk energi, eller dersom innehavere av anlegg som ikke er nevnt i artikkel 4 nr. 4 og 5 får tildelt elsertifikater, kommer dette til fratrekk i vertslandets resultater ved rapportering til EU-kommisjonen eller EFTAs overvåkingsorgan. Elsertifikatberettiget produksjon fra slike anlegg kan derfor maksimalt utgjøre 13,2 TWh for det enkelte land.

Artikkel 15

Opphør og endringer

1. Denne avtale opphører å gjelde 1. april 2036.
2. Hver part kan skriftlig notifikere den andre parten om sin intensjon om å si opp avtalen før den 1. april 2036. En slik notifikasjon skal inneholde en redegjørelse for intensjonen om å si opp avtalen samt etterfølges av forhandling mellom partene om regulering av de mellom partene utestående forpliktelsene, med det formål å oppnå en gjensidig akseptabel løsning for partene innen kortest mulig tid. Denne avtale opphører ikke å gjelde før partene har nådd en overenskomst om en slik løsning.
3. Enhver endring av denne avtale, inklusive endringer etter artikkel 2 nr. 3, artikkel 13 nr. 1 og artikkel 15 nr. 2, skal godkjennes av hver av partene og trer i kraft på det tidspunkt begge partene har notifikert hverandre gjennom notaveksling at deres interne konstitusjonelle krav er oppfylt.

Artikkel 16

Tvisteløsning

1. Oppstår tvist om tolkning eller tillemping av denne avtalen, skal partene gjennom forhandling søke å løse tvisten. Om tvisten ikke kan løses gjennom forhandlinger, skal den primært avgjøres av en voldgiftsnemnd om den andre parten krever det.
2. Voldgiftsnemnden skal bestå av tre medlemmer, med mindre partene er enige om flere. Hver stat utpeker ett medlem. Den eller de resterende medlemmer utpekes av partene i fellesskap, og skal ikke være norsk eller svensk statsborger eller bosatt i Norge eller Sverige. Partene skal i fellesskap utpeke voldgiftsnemndens formann. Inntreffer ulike opp-

fatninger i voldgiftsnemnden, gjelder den oppfatning majoriteten av medlemmene enes om. Hver stat dekker halvparten av kostnadene for voldgiftsnemnden. For øvrig dekker hver stat sine kostnader for voldgiften. Hvis partene ikke blir enige om utnevning av voldgiftsmedlemmene kan en part kreve at disse medlemmene utpekes av presidenten for den faste voldgiftsdomstol i Haag.

3. Dersom en av partene alternativt krever det, skal tvisten avgjøres i henhold til reglene til Den faste voldgiftsdomstol i Haag for tvister mellom to stater av 20. oktober 1992.

Artikkel 17

Ikrafttredelse mv.

1. Denne avtalen skal tre i kraft 1. januar 2012 dersom begge partene senest 31. desember 2011 har notifisert hverandre ved noteveksling at deres interne konstitusjonelle krav er oppfylt og dersom EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av fornybardirektivet i EØS-avtalen er trådt i kraft.
2. Dersom denne avtale ikke trer i kraft 1. januar 2012, skal den tre i kraft den første dagen i den andre måneden etter at begge partene har notifisert hverandre gjennom noteveksling at

deres interne konstitusjonelle krav er oppfylt, og dersom EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av fornybardirektivet i EØS-avtalen senest innen 1. juni 2012 er trådt i kraft.

3. Dersom denne avtale trer i kraft etter 1. januar 2012, skal tildelte elsertifikater fram til ikrafttredelsen inngå i henholdsvis den norske overgangsordningen for godkjenning av elsertifikatberettigede anlegg og det eksisterende elsertifikatmarkedet i Sverige. Elsertifikatberettiget produksjon i anlegg som blir godkjent etter 1. januar 2012 og fram til ikrafttredelsen, kommer til fratrekk i hver av partenes mål og forpliktelse etter artikkel 2 nr. 1 og nr. 2.
4. Denne avtale skal anvendes på det geografiske virkeområdet som EØS-avtalen anvendes på for hver av partene.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende etter behørig fullmakt, undertegnet denne avtalen.

Utferdiget i Stockholm den 29. juni 2011 i to eksemplarer, på norsk og på svensk, som begge har samme gyldighet.

For Kongeriket
Norges regjering

For Kongeriket
Sveriges regjering

=====

